

Ronny LANNOO

Adviseur-generaal bij UNIZO

Ronny LANNOO (64) mag dan zelf geen ondernemer zijn, het ondernemen zit hem wel in het bloed. De West-Vlaming bouwde het ledenblad van de Unie van Zelfstandige Ondernemers UNIZO uit tot het *z.o.magazine*, veruit het grootste vakblad voor kmo's bij ons. Aldus legde hij mee de basis van het huidige professionalisme van de grootste ondernemersorganisatie in Vlaanderen.

'Kijk niet naar mijn woorden, maar naar mijn daden'

Ronny Lannoo is vooral bekommerd om de mens achter de onderneming. © Herman Ricour

Ilse VAN HALST

Hoewel Ronny LANNOO in maart officieel met pensioen gaat, is hij nog niet aan het uitbollen. Terwijl hij zijn betoog met drukke gebaren kracht bijzet, praat deze man, die zelf uit een ondernemersbroek is geschud, gedreven over de uitdagingen die UNIZO te wachten staan. „Als organisatie moeten we professioneel werk leveren, maar we moeten ook voeling blijven hebben met wat aan de basis bij onze ondernemers leeft. Want om hen draait het uiteindelijk.”

–Uw loopbaan staat in het teken van de media. Hoe belangrijk is communicatie voor u?

De media hebben me altijd al geboeid. Reeds in mijn humanioratijd bokste ik een krantje in elkaar. Toch was het toeval, toen ik in 1969 als secretaris in de beroepsorganisatie voor de voedingssector belandde. Vakbladen rezen destijds als paddestoelen uit de grond. Van bij het begin streefde ik professionalisering na, echter zonder de band met de ondernemer te verliezen. Ik wilde een vakblad dat niet enkel aan de traditionele belangenbehartiging deed, maar waarin de klemtoon lag op informatie. Niet alleen technocraten kregen het woord, ook de kleine ondernemer zelf.

Ik wilde hem of haar letterlijk een gezicht geven.

In feite vraagt de ondernemer maatschappelijk respect, dat hij of zij vandaag soms moet missen. Neem de extra ontslagpremie voor arbeiders. Alsof ondernemers zomaar mensen op straat gooien. Dat is een belediging. Vaak stellen ze burens te werk, die ze zelfs in dienst houden, terwijl het water hen aan de lippen staat!

–De laatste tijd gaan opnieuw stemmen op om winkels ook op zondag te openen. Hoe kijkt u aan tegen de zondagsrust?

Bij BASF staken ze, omdat ze wekelijks 36 uur moeten werken in plaats van 35 uur.

Maar ze vinden wel dat de zelfstandige, die wekelijks vaak al ruim zestig uur in de weer is, ook nog op zondag moet open zijn. Dat is toch hypocriet. Ik ben tegen een vierentwintiguurseconomie, zowel uit bekommerning om het minimale gezinsleven van de ondernemer als om de werknemers. Als het gaat over open zijn op zondag, moet je altijd twee vragen stellen, wat vandaag gemakshalve wordt vergeten. „Vindt u winkelen op zondag interessant?“, moet meteen gevolgd worden door de tweede vraag: „En bent u bereid te werken op zondag?“. Bovendien mag je niet vergeten dat je een euro slechts één keer kunt uitgeven. Het argument dat mensen geen tijd hebben om te winkelen in de week gaat evenmin op. Er was nog nooit zoveel vrije tijd als nu. Daarom pleit ik voor het behoud van de huidige evenwichtige regeling van koopzondagen met de al bestaande uitzonderingen.

Evenmin is UNIZO tegen de uitbreiding op ouderschapsverlof en tijdskrediet, maar vraagt enkel meer flexibiliteit in de toepassing. Daarom is een degelijk sociaal overleg, met wederzijds respect en zin voor realiteit, ontzettend belangrijk. Ook van ons vereist dat een voortdurende oefening.

–Voortdurend berichten de media over bedrijven die over de kop gaan. Hoe moeilijk hebben ondernemers het in de huidige crisis?

Vorig jaar noteerden we een recordaantal faillissementen. Ook het begin van dit jaar kan nog rood kleuren. Het grote probleem is dat er een taboe rust op mislukken als ondernemer. Een ondernemer vereenzelvigd zich met zijn bedrijf. Als dat op de fles gaat, beschouwt hij of zij dat als een persoonlijke mislukking, is beschaamd en komt niet meer buiten. Het is niet toevallig dat je onder de daklozen heel wat gefaalde kleine ondernemers aantreft.

„Ik ben voorstander van een degelijk sociaal overleg met wederzijds respect en zin voor realiteit”

In 2007 richtten we Tussenstap op, dat gefailleerden en ondernemers in moeilijkheden bijstaat. We hopen op subsidies, want momenteel is het een pro-Deo-initiatief (zie ook bladzijde 11, *n.d.r.*), al behoort dit tot onze taken als sociale organisatie. Net zoals we de Vlaamse ontwikkelingsorganisatie Trias steunen. We mogen dan een onafhankelijke ondernemersorganisatie zijn, hier spelen onze christelijke wortels. „Luister niet naar mijn woorden, maar kijk naar mijn daden.” Onze drijfveer gaat verder dan economische belangenbehartiging. We steunen geen ondernemingen, maar ondernemers. De mens staat centraal.

–Ethisch ondernemen is 'in'. Is dat haalbaar voor kmo's?

Een ondernemer die zijn klanten en medewerkers in de ogen wil kunnen kijken, kan niet anders dan op een maatschappelijk verantwoorde manier zaken doen. Natuurlijk kun je als bedrijf een aantal regels onderschrijven waarbij je je ertoe verbindt maatschappelijk verantwoord te ondernemen, zodat je een label verkrijgt. Maar dat is volksverlakkerij. Maatschappelijk verantwoord ondernemen is geen marketing. Het houdt in dat je je zaak runt op een correcte manier op alle vlakken. En dat is eigen aan het ondernemen.

Ik raad iedere ondernemer aan geregeld voor de spiegel te gaan staan – zoals ieder van ons trouwens best eens doet – en zichzelf kritisch te bekijken, zoals een klant dat doet. Want een ontevreden klant zegt doorgaans niets, maar komt gewoon niet meer terug. Hij zou het beter zeggen. Een ondernemer is daarbij gebaat. Goede ondernemers beginnen dan niet te discussiëren, maar trekken er hun lessen uit.